

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. XXXXIX. Alia Fiduciæ in Deum exempla.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

tium conspeximus nos in manifesto interitûs periculo in ascensu Cortonensi ; cum enim rheda lapsa deorsum præceps in substratum solum ferretur , & uterque esset opprimendus , clamavi ego ; JESU , JESU ! actum est de nobis. At Pater ; non , respondit , non , nihil est periculi , gratias reddamus DEO (& tamen tunc adhuc pendebarus in aëre) cecidimus sine ulla læsione , non rheda , non Auriga , non equi , quidquam detrimenti sunt passi. Dixi tunc : Pater , si fuisset solus , fuisset comminutus in frustra ; sum enim peccator. At Pater ; fili mi , ego te multo sum deterior ; sum enim fæx hominum nequam : nos tamen iter facimus DEI causâ ; dnm ergo ille dux noster est , non est quod timeamus. Amemus illum semper impensius ; in vita enim altera , quanta nos bona , quanta nos bona !

§. XXXXIX.

Alia Fiducia in DEUM exempla.

JAm ante advertimus , quâ ratione Pater in Sacris suis Expeditionibus , cum fœdis nonnunquam tempestatibus turbatum cælum esset , dicere tamen sub dio ad populos cœperit , in ordines supplicantium agmina tribuerit , & reliqua id temporis consueta egerit omnia , sic ut eâ , quam ejus animo DEUS indiderat , fiducia , dominum quodammodo tempestatum elementorûmque cum constituisse videretur. Non semel ob pellices à latere virorum impurorum abstractas , & reprehensa audacter non infimæ conditionis hominum publica scandala , grave publicæ ignominia ac dedecoris discrimen adiit. Postquam suum illum de Concordia librum , quo Quietistarum , (hoc illis à suâ doctrinâ nomen) errores

errores confutaverat, publici juris fecit, incredibile dictu est, quàm multæ ad illum literæ anonymæ convolârint, plenæ omnes infamibus opprobriis, & minis atrocibus; sic ut non pauci eum hortarentur, ne anno illo solitâ Excursione defungeretur, ad cavendum insignis ignominia accipiendæ discrimen. At P. Paulus semper sibi constans, timorisque omnis expers, cùm DEO suo fortiter niteretur, id unum ingeminabat, quod similibus in occasionibus consueverat; agi in ea re causam DEI, ad hunc pertinere, ipsius defendendi curam suscipere; qui si fortè id facere noluisset, enimverò profitebatur, sibi longè fore gratissimum, sanguinem omnem ac vitam ejus causâ profundere; solitus magna animi excelitate cum mellifluo Doctore, DEO dicere: *bonum mihi, si me digneris uti pro clypeo.* Penitus etiam non destituit illum hæc in DEUM fiducia; cùm is, quem diximus, Concordia liber, Romanâ censurâ proscriptus fuit. Nihil unquam ea de re queri auditus est, neque ullo unquam indicio prodidit molestam sibi eam proscriptionem accidisse; quin ipse solatus est amicos, qui vices ejus miserabantur, & ingeminabat solenne illud suum; causam eam DEI esse, & à DEO illam protegendam; id quod subinde res ipsa monstravit. Rerum enim veritate ad clarius lumen resectâ, & deprehenso, qui sub florum foliis latitabat, serpente, à sacro Inquisitionis Tribunali damnati sunt errores, & liber P. Segneri cum magno exultationis incremento ab omni notâ absolutus. Hæc tam plena amoris divini Numinis protectio subinde P. Paulo incitamento fuit & stimulo ad ardens illud animarum juvandarum, & proferendi DEI honoris studium, quod ab eo notatum reperimus in sensis illis suis cælestibus: Animadverti, inquit, quantam DEUS meci, in innumeris eventibus & periculis, tam cor-

poris quàm animi, defendendi ac tuendi curam quodammodo suscepit; & idcirco animos mihi addi sensi ad vicissim, grati animi titulo, suscipiendam in me causam DEI adversus illos, qui volunt injuriam inferre DEO, sicut ille causam meam agit contra illos, qui offendunt me. Videtur hæc mihi ratio sufficiens ad impellendum me, ut animas juvem, & errantes reducam in viam. *Qui tangit vos, tangit pupillam oculi mei*, dicit ad Servos suos DEUS. Quis proin satis exprimat ingens illud studium & curam, quam pro nobis habet, defendendo nos promptis semper armis contra hostes, & qui videntur, & qui non videntur? Tale & nostrum in causa DEI studium, tantus esse ardor debet contra quoslibet ejus hostes, Christianos perversos, Hæreticos, Ethnicos &c. *Ponam Zelum meum in te*; hæc est suavis promissio, quam facit mihi DEUS per Ezechielem; cui ego aliud reponere nihil possum, aut debeo; quàm *Zelus Domus tue comedit me*.

§. L.

Orationis & Conjunctionis cum DEO studium.

Proprium amantium est, velle semper agere cum amato, & cum eo conversari. Idcirco qui magno DEI amore exarsit, videtur non posse avelli ab Oratione, in qua suaviter conversamur cum DEO, ut Apostolus innuit iis verbis: *Nostra conversatio in caelis est*. Huic autem sacræ Orationis exercitationi tam erat addictus P. Paulus, ut nullis limitibus tempus illi dandum definitum esset, sed præter horam statam matutinam, reliquum omne diei tempus, quod vel literarum studia, vel negotia cum proximis, sibi non